

Varmeforsyningslovens priskapitel sikrer forbrugerne billig varme

Varmeforsyningslovens priskapitel regelsætter den sunde fornuft på en rimelig og retfærdig måde. På længere sigt kan ingen være tjent med andre regler.

DEBAT

Af direktør Carl Hellmers,
Fredericia Fjernvarme

På vores generalforsamling er formandens beretning og aflæggelse af regnskabet de to punkter der tager længst tid. Begge dele er udtryk for samme aktivitet, nemlig at berette over for de fremmødte om selskabets dispositioner i det forløbne år.

Regnskabsaflæggelsen sker så i talform, og de fleste af vore forbrugere har det fint med begreberne udgifter og indtægter.

Når vi kommer til afskrivningerne er det lidt vanskeligere; men det kan lade sig gøre at forklare, at vi ikke udgiftssætter hele investeringen på en gang, men drysser den ud over den forventede levetid.

Det er naturligvis op til værket's ledelse at vurdere levetiden på et teknisk anlæg. Ingen kan gøre dette mere korrekt, og det vil være helt uforvarsligt at indføre standardlevetider på vore anlæg.

Jeg tror også, at alle er med, når man fortæller, at der skal være balance mellem indtægter og udgifter, og at en eventuel ubalance kan overføres til næste år helt på linie med en kommende indtægt eller en udgift.

Økonomiske buffere

Selvfølgelig skal vi tilstræbe balance mellem indtægter og udgifter. Der er ingen grund til at opsamle økonomiske buffere på hverken 5 eller 15 % af omsætningen. Sådanne forslag virker helt ugenomtænkt; man kunne

jo tænke tanken til ende, og således skulle alle "hvile i sig selv" selskaber, herunder kommuner og statsinstitutioner lige pludselig kunne opkræve en overdækning til en bufferøkonomi.

Jeg mener, at hvis forbrugerne vil have økonomiske buffere, må de i banken og sikre, at budgetkontoen er i konstant overskud. Resultatet for den enkelte vil være langt bedre på den måde.

Ønsker til regnskabet

Forbrugerne er ikke en homogen masse, så en generalisering er nok ikke mulig. Men åbenhed og klarhed over regnskabsposterne i hvert enkelt fjernvarmeværk kan man nok ikke blive uenige om med ret mange af vore forbrugere.

Sådan en almindelig gennemgang af regnskabet på "husholdningsniveau" er jo det, der er forlangt i varmforsyningsloven, og det kan man let forklare almindelige - ikke revisorudannede - forbrugere på de 20 minutter, der er sat af til regnskabsgennemgangen.

Forbrugerens ønsker til prisen

Forbrugeren ønsker lavest mulige pris. Og forbrugeren ønsker at kende prisen her og nu - og det gør forbrugeren også. Den står nemlig på varmeværkets hjemmeside og er anmeldt til Energitilsynet.

At prisen svinger fra år til år, kan værket jo meddele i sin årlige prisannonce, eller hvor ofte det er nødvendigt. Her stiller den nuværende varmforsyningslov sig ikke i vejen, tværtimod.

Uanset hvor mange buffere, og hvordan de indbygges, vil varmeværkets udgifter og indtægter altid kunne afvige fra budgettet. Og da varmeværkerne udlodder "overskud" (eller "underskud") til sine ejere/brugere ved at regulere i næste års priser, vil buffere ikke ændre på dette punkt.

Det er en nulpunktsdiskussion, og balance er formentlig det bedste og mest forståelige nulpunkt.

Nøgletal

Sammenligning af nøgletal - benchmarking - er en kompliceret affære. Vi har jo tidligere haft eksperter fra Risø til at kigge på varmeværkerne, og de fandt jo ud af, at værkerens vilkår var så væsentligt forskellige fra hinanden, så bredere branchenøgletal ville være mere eller mindre meningsløse.

I Dansk Fjernvarme fortsætter benchmarkingprojektet. Der kommer også resultater, som værkerne kan anvende til at forbedre egen drift og hermed økonomi; men de kommer ikke ved talgymnastikken. De kommer via åbenhed og udveksling af viden mellem deltagere. Det er altså processen, der er vigtigt - ikke resultatet. Og så er reglerne i dag jo ganske udmærkede, som de er.

ch@fredericia-fjv.dk

LÆS MERE

LÆS MERE

Dette debatindlæg er en opfølgning på et indlæg af Høje Taastrup Fjernvarmes direktør, Rudi Bjerregaard, bragt i marts-nummret.